

Preek 15 juli 2018 Mw. ds. Sylvia Neuféglise-Vermeer uit IJmuiden

De schriftlezingen waren Psalm 122 en Lucas 24: 13 – 35. (Emmaus gangers)

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Ziet U ze lopen,, die twee mannen ? Het verdriet straalt van ze af.

Hun gezichten staan somber. Ze kijken niet om zich heen. Ze hebben geen oog voor de wereld.

Wie zijn deze twee mannen ? Het zijn twee leerlingen van Jezus. Ze zijn verweesd. Ze zijn hun leraar en meester kwijt.

Ze zijn verward, want ze begrijpen niet wat er gebeurd is. Misschien zijn ze ook wel teleurgesteld. Want ze hadden heel wat anders verwacht !

Voelen ze zich in de steek gelaten ? In ieder geval is het duidelijk, dat ze het niet meer zien zitten. Ze gaan terug naar huis, naar hun eigen dorp.

Hun verwachtingen van Jezus als bevrijder en als leider zijn de bodem ingeslagen. Ze kunnen er niet over uit ! ze blijven er maar over praten !

Zomaar ineens komt er iemand bij hen lopen. Ze kennen Hem niet. Een vreemdeling.....Hij mengt zich in hun gesprek. En Hij vraagt: "Waar hebben jullie het over ? "

Deze vreemdeling dringt zich niet op, maar heeft een luisterend oor. En Hij biedt hen inzicht.

Hij vraagt, wat er nu precies gebeurd is. Ze kunnen hun verhaal aan Hem kwijt. Al vinden ze het wel gek, dat Hij niet gehoord heeft van de gebeurtenissen in Jeruzalem. Dat Hij geen weet heeft, van wat zich daar allemaal heeft afgespeeld.. Tijdens het gesprek voelen de twee mannen zich bemoedigd. Deze vreemdeling geeft hen inzicht. Er gaat hen een licht op.....

Hij onderwijst hen over de Schriften: om te beginnen bij Mozes en de Profeten. Deze drie mannen raken niet uitgepraat.

Het gesprek is nog niet klaar. Ze staan voor de deur van hun huis en ze zeggen: "Kom ga even mee naar binnen. "

Ze willen het gesprek voortzetten en ze nodigen Hem uit voor de maaltijd.

Nu is het leuk om U te vertellen, dat het toendertijd de gewoonte daar was voor de gast om het brood te breken. En zo gebeurde het ook. En er gebeurde meer.....

Ze herkennen Hem. Ze herkennen Jezus door Woord en Gebaar.

Met Zijn Woorden en Gebaren zijn ze zo vertrouwd. Het brengt ze terug bij hun geloof, dat Jezus hen steeds liet zien. Ze herinnerden zich de manier, waarop Jezus bij hen was geweest.

En wat Hij hen had geleerd en had voorgeleefd. Hij haalde dagelijks de Wet en de Profeten aan. En Hij wees op de bevrijding, die van God komt. Ze herinnerden zich, wat ze eigenlijk al wisten.....

En nu wij.....

Herkennen wij ons in die twee mensen, die naar Emmaus gingen ?

Ook wij zijn soms verblind van verdriet.

Ook wij kunnen heel teleurgesteld zijn over hoe ons leven is gegaan. Hoe verwarrend het soms was en is. En hoe ons uitzicht vertroebeld kan zijn

Eigenlijk is Pasen toch een heel onbegrijpelijk verhaal, dat haaks op ons leven staat.

Prachtig, dat nieuwe begin en de opstanding, maar we moeten dikwijls leven met dood en met verlies.

En toch worden ook wij opgeroepen en aangemoedigd om vertrouwen te hebben.

Ook vanuit onze traditie mogen we ons vasthouden aan wat we mee gekregen hebben: ons geloof mag ons hoop geven.

Wij mogen het verhaal doorgeven, zoals het al eeuwen is door gegeven. Dat verhaal troost ons.

Laten we onze weg vervolgen in het besef, dat God naast ons loopt.

Iedere generatie geeft op zijn eigen manier vorm en inhoud aan deze geloofsweg.

En we mogen dat ervaren in de mensen, die met ons meelopen, ieder op zijn eigen wijze.

Wij lopen zelf ook mee met anderen.

Wij mogen ook een luisterend oor bieden. En het gesprek aangaan in woord en gebaar.

Zoals we hier bij elkaar zijn, zijn we elkaars tochtgenoten. We dragen elkaar. De Paaskaars is niet voor niets aangestoken. We zijn lichtdragers geworden.

Afsluiten met Lied 646 uit het nieuwe liedboek "De Heer is onze reisgenoot. "

In naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Amen.